विवत्सा विवत्सेव यदेवंतस्मादिति ॥ २९ ॥ अपचितिं पूजां पितुरिमां वक्ष्यमाणौर्ध्वदैहिकक्रियारूपांपूजांकरिष्यामीत्यपकर्षः ॥ ३० ॥ अथयशोवर्धनं भ्रातृपूजां चाह ॥ आनाय्येत्यादि ॥ महाबाहुं रामं ॥ वनंप्रवेक्ष्यामि ॥ तद्व्रतसमाप्तये तत्प्रतिनिधितयेतिभावः ॥ ३१ ॥ पापं ज्येष्ठविवासनपूर्वकं कनिष्ठराज्यरूपं ॥ ३२ ॥ अस्यमरणांतमेवप्रायश्चित्तमित्याह ॥ सेति बुद्धिपूर्वकृतमहापापेत्यर्थः ॥ कंठेरज्जुंबध्वेत्यस्य म्रियस्वेतिशेषः ॥ परायणं गतिः ॥ ३३ ॥ विप्रवासितकल्मषः दूरीकृत कलंकः ॥ ३४ ॥ इतीत्यस्य विलप्येतिशेषः ॥ नागइवआरण्यस्तोमरेतिपाठांतरं ॥ संक्रुद्धः पन्नगइव श्वसन्नित्यन्वयः ॥ पाठांतरे अरण्येतत्संबंधिनि बंधनस्थाने तोमरां

एकपुत्राचसाध्वीचविवत्सेयंत्वयाकृता ॥ तस्मात्त्वंसततंदुःखंप्रेत्यचेहचलप्स्यसे ॥ २९ ॥ अहंत्वपचितिंभ्रातुःपितुश्चसकलामिमां ॥ वर्धनंयशसश्चापिकरिष्यामिनसंशयः ॥ ३० ॥ आनाय्यचमहाबाहुंकोसलेंद्रंमहाबलं ॥ स्वयमेवप्रवेक्ष्यामिवनंमुनिनिषेवितं ॥ ३१ ॥ नत्वहंपापसंकल्पेपापेपापंत्वयाकृतं ॥ शक्तोधारयितुंपौरैरश्रुकंठैर्निरीक्षितः ॥ ३२ ॥ सात्वमग्निंप्रविशवास्वयंवाविशदंडकान् ॥ रज्जुंबध्वाथवाकंठेनहितेन्यत्परायणं ॥ ३३ ॥ अहमप्यवनींप्राप्तेरामेसत्यपराक्रमे ॥ कृतकृत्योभविष्यामिविप्रवासितकल्मषः ॥ ३४ ॥ इतिनागइवारण्येतोमरांकुशतोदितः ॥ पपातभुविसंक्रुद्धोनिश्वसन्निवपन्नगः ॥ ३५ ॥ संरक्तनेत्रःशिथिलांबरस्तथाविधूतसर्वाभरणःपरंतपः ॥ बभूवभूमौपतितोनृपात्मजःशचीपतेःकेतुरिवोत्सवक्षये ॥ ३६ ॥ इत्यार्षेश्रीरामायणे वा० आ० अयो० चतुःसप्ततितमःसर्गः ॥ ७४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ दीर्घकालात्समुत्थायसंज्ञांलब्ध्वासवीर्यवान् ॥ नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यांदीनामुद्वीक्ष्यमातरं ॥ १ ॥

कुशतोदितोनागइवेत्यर्थः ॥ भुविपपात भरतइतिशेषः ॥ ३५ ॥ शचीपतेः केतुरिंद्रध्वजउत्सवक्षये उत्सवांते ॥ ३६ ॥ इतिरामाभिरामे० वा० अयोध्याकांडेचतुःसप्ततितमःसर्गः ॥ ७४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ दीनां स्वमनीषितभंगतः ॥ १ ॥